

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เดือน ก.ค ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๒๓

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ. ๒๕๒๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๓

เป็นปีที่ ๗๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๓”

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๓

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓ ทวี แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓ ทวี ห้ามนิใช้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้น ในบัญชีของเท็จจริงในคดีช่องอัตรากทรอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่

(๑) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือให้ลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก

(๒) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่ศาลของการลงโทษนี้

(๓) ศาลมีพิพากษาว่า จำเลยมีความผิด แต่ของการกำหนดโทษไว้ หรือ

(๔) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษปรับเกินกว่าห้าร้อยบาท”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ติณสูลานนท์

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๕๑ ตอนที่ ๑๐๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๒๗

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินั้นนี้ คือ โดยที่พระธรรมนูญศาลายุธิธรรมซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลายุธิธรรม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีอาญาของศาลแขวงโดยเพิ่มจำนวนค่าปรับให้สูงขึ้นจากหกพันบาทเป็นหกหมื่นบาท เพื่อสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลายุธิธรรม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้เกิดอาญาของศาลแขวงศหวัดและศาลแขวงที่ห้ามอุทธรณ์คำพิพากษาในบัญหาข้อเท็จจริงมีอัตราโทษเท่าเทียมกัน อันจะเป็นผลทำให้ประชาชนท้อยุ่นในเขตอำนาจศาลแขวงและในเขตอำนาจศาลแขวงศหวัดมีสิทธิในการอุทธรณ์โดยเท่าเทียมกัน และได้รับผลปฏิบัติทางคดีเช่นเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินั้น